

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1, 10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΚΓ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1259	Τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου 20 Μαΐου 2006 ἑσπέρας	Συντάκτης † ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Εἶνε χριστιανικὸ κράτος ἢ Ἑλλάς;

ΕΑΝ, ἀγαπητοί μου, ἀνοίξουμε τὴν παγκόσμιο ἱστορία, θὰ δοῦμε ὅτι πέρασαν ἄνδρες ἐξοχοί, ποὺ προσέφεραν μεγάλες ὑπηρεσίες στὸν κόσμον, καὶ γι' αὐτὸ τοὺς δόθηκε τὸ ὄνομα «μέγας». Παράδειγμα ὁ Ἀλέξανδρος, ποὺ ἔφθασε μέχρι τὴν Ἰνδία, ἵδρυσεν τὴ μεγάλη ἑλληνικὴ αὐτοκρατορία, καὶ ἔσπειρε παντοῦ τὸ σπóρο τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, ὡς πρόδρομο τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ. Ὅπως λοιπὸν ἐκεῖνος, ἔτσι καὶ ὁ **βασιλεὺς Κωνσταντῖνος** ποὺ ἐορτάζει σήμερον ὀνομάστηκε **μέγας**. Γιατί ἀραγε; **Τί ἔπραξε, ὥστε νὰ ὀνομασθῆ ἔτσι;**

* * *

Γιὰ νὰ ἐκτιμήσουμε τὴν προσφορὰ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, πρέπει νὰ ἔχουμε ὑπ' ὄψιν ποιά ἦταν ἡ κατάστασι τοῦ κόσμου πρὶν ἀπὸ αὐτόν. Μέχρι τότε **οἱ Χριστιανοὶ ἐδιώκοντο**. Ἦταν «ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων» (Ματθ. 10,16). Τὸ ἐγκλημά τους ἦταν ὅτι πίστευαν στὸ Χριστό. Ἔχονταν περιουσίες καὶ ἀξιώματα, τοὺς ἔρριχναν σὲ φυλακὰς καὶ σὲ θηρία, τοὺς ὑπέβαλλαν σὲ μαρτύρια. Ὑπολογίζεται ὅτι μαρτύρησαν τότε δώδεκα ἑκατομμύρια (12.000.000)! Ἀλλὰ ὁ Θεὸς ἄκουσε τοὺς στεναγμοὺς τῶν πιστῶν καὶ τὸ 313 ὑπεγράφη διάταγμα ποὺ ἔλεγε: «Οἱ Χριστιανοὶ ἐλεύθεροι!» Εἶνε τὸ **διάταγμα τοῦ Μεδιολάνου περὶ ἀνεξιθρησκείας**. Ποιὸς τὸ ὑπέγραψε; Τὸ γενναῖο χέρι τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου. Καὶ μόνο γι' αὐτὸ εἶνε σπουδαῖος.

Ἀλλὰ μέγας εἶνε καὶ διότι μὲ μιὰ μικρὰ φάλαγγα γενναίων πέρασε σὰν ἄλλος Ἀννίβας τὴν Ἄλπειν, ἔπεσε σὰν κεραυνὸς στὴν Ἰταλία, κ' ἔφθασε ἔξω ἀπ' τὴν Ῥώμην. Καὶ ἐνῶ ὁ ἐχθρὸς του ἦταν ὑπέρτερος, αὐτὸς **κατόπιν ὀράματος νίκησε**. Τὸ ὄραμα δὲν εἶνε ψέμα· τὸ μαρτυροῦν οἱ ἱστορικοί, Χριστιανοὶ ἀλλὰ καὶ εἰδωλολάτρεις. Εἶδε στὸν οὐρανὸ σύμπλεγμα ἀστέρων ποὺ σχηματίζαν σταυρὸ καὶ τὴν ἐπιγραφή «Ἐν τούτῳ νίκα». Τότε ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος κατήγγησε τὴν Ῥωμαϊκὴν σημαίαν μὲ τοὺς ἀ-

τούς, ὑψωσε λάβαρον μὲ τὸ μονόγραμμα τοῦ Χριστοῦ καὶ ὤρμησε. Στὴ Μουλβία γέφυρα ἔγινε ἡ μάχη· ὁ Μαξέντιος νικήθηκε καὶ ὁ Κωνσταντῖνος **μῆκε στὴ Ῥώμην**.

Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἄλλης πλευρᾶς ὑπῆρξε μέγας ὁ ἅγιος Κωνσταντῖνος. Ἀντελήφθη, ὅτι οἱ Χριστιανοὶ ἀποτελοῦν τὸ ὑγιὲς μέρος τῆς κοινωνίας καὶ ὅτι δὲ μπορεῖ νὰ στηριχθῆ πλέον στὸν διεφθαρμένον εἰδωλολατρικὸν κόσμον. Στηρίχθηκε λοιπὸν στοὺς Χριστιανούς. Γι' αὐτὸ μετέφερε τὴν πρωτεύουσά του ἀπὸ τὴ Δύσι στὴν Ἀνατολή, στὸ Βόσπορον, ἐκεῖ ὅπου ἕνας μικρὸς πορθμὸς χωρίζει καὶ ἐνώνει τὴς δύο ἡπείρους, Εὐρώπην καὶ Ἀσίαν. Ἐκεῖ ἔχτισεν τὴν νέα πόλιν, ποὺ ἔκτοτε φέρει τὸ ὄνομά του, **Κωνσταντινούπολις**. Οἱ Τοῦρκοι μετὰ τὴ μικρασιατικὴ καταστροφὴ τὴν ὀνομάζουν Ἰσταμποῦλ (Istanbul) – ἂν στείλετε γράμμα γράφοντας «Κωνσταντινούπολι», θὰ σᾶς ἐπιστραφῆ· δὲν δέχονται τὸ ἑλληνικὸ ὄνομα. Ἀλλ' ὅσο κι ἂν ἐπιμένουν, καὶ τὰ λιθάρια ἀκόμα μαρτυροῦν ποτε κτίσθηκε καὶ τίνος τὸ ὄνομα πῆρε.

Μέγας, διότι ὑπέγραψε τὸ διάταγμα τῆς ἀνεξιθρησκείας καὶ κατέπαυσε τοὺς διωγμούς. Μέγας, διότι ἔγινε μονοκράτωρ καὶ ἵδρυσεν τὴν Κωνσταντινούπολιν ποὺ ἀπέβη κέντρο Ὀρθοδοξίας ἐπὶ χίλια χρόνια μὲ ἔμβλημα τὸν τίμιον σταυρὸν, ποὺ φωτοβολοῦσε. Μέγας ἀκόμη διότι ἔκανε τὴν Κωνσταντινούπολιν **πνευματικὸν φάρον** γιὰ ὅλον τὸν κόσμον, βασιλεῖο χριστιανικὸ καὶ κέντρο ἱεραποστολικόν. Γράμματα, ἐπιστῆμες, τέχνες, πρόοδος, ὅ,τι ὠραῖο καὶ ἐκλεκτόν, ὑπῆρχεν ἐκεῖ. Ὅποιος ἐρχόταν στὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ ἔβλεπε τὸν πολιτισμὸν, τὴν πίστιν, τὴν ζωὴν καὶ τὴν λατρείαν στοὺς ναοὺς, γύριζε στὴν πατρίδα του ἀλλαγμένος ῥιζικά. Γι' αὐτὸ ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν ξεκίνησαν **ἱεραπόστολοι** καὶ πῆγαν ἄλλοι στὴ Βουλγαρία, ἄλλοι στὴ Σερβία, ἄλλοι στὴν Ἀλβανία, ἄλλοι στὴ Ῥουμανία, ἄλλοι στοὺς Κέλτας, ἄλλοι

στούς Ῥώσους, καὶ τοὺς ἔκαναν Χριστιανούς.

Ὁ ἅγιος Κωνσταντῖνος ὠνομάστηκε ἀκόμη μέγας, διότι ἐξέδωκε νέους νόμους. Οἱ προηγούμενοι ἦταν ἔκφρασι τῆς εἰδωλολατρίας. Τώρα πρώτη φορά ἴσχυσαν **νόμοι ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Εὐαγγελίου**. Ὁρίσε ὡς ἡμέρα ἀναπαύσεως καὶ λατρείας τὴν Κυριακὴν. Τὴν Κυριακὴν ἀπαγορεύοντο θέατρα, ἵπποδρόμια, διασκεδάσεις. Ὅλοι μὲ πρῶτο τὸν αὐτοκράτορα ἐκκλησιάζοντο στοὺς ναοὺς. Κατεδίωξε τὴν πορνεία καὶ τὴ μοιχεία. Κατεδίωξε τὴ βλασφημία· ὁ βλάσφημος ἐξωρίζετο. Κατεδίωξε τὴ μαγεία, πού τότε ὠργιάζε. Περισυνέλεξε χῆρες καὶ ὄρφανὰ, ἵδρυσε εὐαγγῆ ἰδρύματα γιὰ ἀσθενεῖς καὶ ἀδυνάτους. Προστάτευσε μὲ εἰδικὰ μέτρα τὴ γεωργία, πού τὴ θεωροῦσε ρίζα τῆς εὐημερίας. Ἐκανε ριζικὴ ἀλλαγὴ στὸ κράτος.

—Μὰ πολὺ τὸν ὑψώνεις, θὰ πῆ ὁ ἄθεος· δὲ διάβασες τὴν ἱστορία νὰ δῆς τί λάθη ἔκανε;...

“Ὅ,τι καὶ νὰ πῆς, δὲ μπορεῖς νὰ ἀμαυρώσης τὸν ἥλιο. Διοίξεις βέβαια εἶνε αὐτὴ. Ὅποιος διοικεῖ, θὰ κάνη λάθη. Ὁμολογῶ, ὅτι διέπραξε σφάλματα, ὅτι **ἦταν κι αὐτὸς ἀμαρτωλός**. Ἀλλὰ ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος —καὶ ἐδῶ εἶνε τὸ μεγαλεῖο του— **μετανόησε**, ἐξωμολογήθηκε, βαπτίσθηκε εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας Τριάδος, κοινώνησε τῶν ἀχράντων μυστηρίων, κι ἀπὸ τότε φοροῦσε πλέον μόνο τὸ λευκὸ χιτῶνα τοῦ βαπτίσματος. Ἐτσι πέθανε ὡς Χριστιανός, καὶ τιμᾶται ὡς ἰσαπόστολος καὶ μέγας ἄνδρας τῆς παγκοσμίου ἱστορίας.

* * *

Ἡ αὐτοκρατορία τοῦ Μεγάλου Κωνσταντῖνου ἐξῆσε, ἀγαπητοί μου, ἕως τὸ 1453. Μετὰ ἄρχισε ἡ μαύρη νύχτα τῆς δουλείας. Ἀλλ’ εὐλογητὸς ὁ Θεός· τὸ 1821 ἐγίνε ἡ ἐπανάστασις τῶν προγόνων μας· καὶ αὐτοὶ ἵδρυσαν, ὅπως λένε στὶς διακηρύξεις τους, **χριστιανικὸ κράτος**. Naί, τὸ Ἑλληνικὸ κράτος εἶνε συνέχεια τοῦ Βυζαντινοῦ. Αὐτὸ βεβαιώνει ἡ ἱστορία.

Καὶ σήμερα ἐρωτῶ· **εἶνε τὸ κράτος μας χριστιανικό;** Τεράστιο τὸ ἐρώτημα. Ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος κάθε Κυριακὴ πῆγαινε στὴν ἐκκλησία· μπορεῖτε νὰ μοῦ πῆτε, **αὐτοὶ πού μᾶς κυβερνοῦν πηγαίνουν στὴν ἐκκλησία;** Μόνον σὲ καμμιὰ γιορτὴ πρὸς τὸ θεαθῆναι.

Ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος θεμελίωσε κράτος χριστιανικό. Καὶ τὸ Νεοελληνικὸ κράτος **φαίνεται ἀκόμα ὅτι εἶνε χριστιανικό**· τὸ σύνταγμα του ἀρχίζει «Εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος» – νομίζεις ὅτι διαβάξεις Εὐαγγέλιο· ἡ σημαία μας φέρει τὸ σταυρό· στὰ πηλὴκία τῶν ἀξιοματικῶν μας βλέπουμε τὸ σταυρό· στοὺς τάφους τῶν

νεκρῶν μας βάζουμε σταυρό. Ἀλλ’ αὐτὰ εἶνε «τὸ ἐξῶθεν τοῦ ποτηρίου» (Μαθ. 23,25). Ἄν ἐρευνησομε τὴν ἰδιωτικὴ καὶ δημοσίαν ζωὴν τοῦ ἔθνους μας, τότε θ’ ἀπογοητευθοῦμε. Ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος ἔβγαλε νόμους χριστιανικούς. Ἐρωτῶ· ἑκατὸν πενήντα χρόνια, πού λειτουργεῖ ἡ βουλή τῶν Ἑλλήνων, ποιοὶ εἶνε οἱ χριστιανικοὶ νόμοι; Ἡ «φάμπρικα» αὐτὴ βγάζει νόμους συνεχῶς. Ἀλλὰ στὴν αἴθουσα τῆς βουλῆς δὲν ὑπάρχει ἡ εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ. Ὁταν κάποιος βουλευτὴς πρότεινε νὰβάλουν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, τὸν εἰρωνεύθηκαν ὅλοι. **Ὁ νόμοι ἀντίχριστοι** τοῦ διαβόλου, ὅπως ὁ νόμος περὶ αὐτομάτου διαζυγίου γιὰ τὸν ὅποιο κινδυνεύσαμε νὰ πᾶμε φυλακὴ στοῦ Ρούφ, ὁ νόμος περὶ ἀμβλώσεων, ὁ νόμος περὶ πολιτικοῦ «γάμου», ὁ νόμος περὶ ἀποποινικοποιήσεως τῆς μοιχείας, ὁ νόμος ὑπὲρ τῶν χιλιαστῶν!...

Τὸ συμπέρασμα· φαινομενικῶς εἴμαστε χριστιανικὸ κράτος, **στὴν οὐσία δὲν εἴμαστε**. Ἐχῶ δουλέψει στὸ ἔθνος κ’ ἔχῶ τὸ θάρρος νὰ λαλῶ ἔτσι· καὶ προτιμῶ νὰ μείνω μιὰ μέρα ἐπίσκοπος, παρὰ ἑκατὸ χρόνια καὶ νὰ μὴ λαλῶ τὴν ἀλήθεια.

Πιστεύω ὅμως, ὅτι ἂν γίνη δημοψήφισμα καὶ τεθῆ ἐρώτημα «Πῶς τὴ θέλεις τὴν Ἑλλάδα; τὴ θέλεις χριστιανικὸ κράτος;», τὸ 95% θ’ ἀπαντήσουν· **«Θέλουμε χριστιανικὸ κράτος»**. Naί, χριστιανικὸ κράτος. Διότι τὸ κέντρο τοῦ κόσμου καὶ τῆς Ἑλλάδος εἶνε Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος. Αὐτὸς εἶνε τὸ ἄλφα καὶ τὸ ὠμέγα· ὁ Χριστὸς εἶνε ἡ ρίζα, τὸ θεμέλιο, τὸ ἄστρο, ὁ ἥλιος, τὸ πᾶν. Αὐτὴ εἶνε ἡ πίστι μας, πού τεκμηριώνεται ἀπὸ τὰ γεγονότα.

Τελειῶνω καὶ λέγω. **Ὅπου εἶνε ὁ Χριστός**, εἶνε ἡ ἀλήθεια· ὅπου λείπει ὁ Χριστός, εἶνε τὸ ψέμα. Ὅπου εἶνε ὁ Χριστός, εἶνε ἡ δικαιοσύνη· ὅπου λείπει ὁ Χριστός, εἶνε ἀδικία. Ὅπου εἶνε ὁ Χριστός, εἶνε ἀγάπη· ὅπου λείπει ὁ Χριστός, εἶνε τὸ μῖσος καὶ ἡ ἐκδίκηση. Ὅπου εἶνε ὁ Χριστός, εἶνε λευτεριά· ὅπου λείπει ὁ Χριστός, εἶνε σκλαβιά. Ὅπου εἶνε ὁ Χριστός, **εἶνε ὁ παράδεισος**· ὅπου λείπει ὁ Χριστός, εἶνε ἡ κόλασι. Καὶ κόλασι ἐγίνε ὁ κόσμος, γιὰτὶ φύγαμε ἀπὸ τὸ Χριστὸ μικροὶ καὶ μεγάλοι.

Ἀλλὰ πιστεύω καὶ προφητεύω. Δὲ θὰ νικήσουν τὰ ἄγρια θηρία. Εἰς πείσμα τῶν δαιμόνων **ὁ τόπος μας θὰ μείνη ἑλληνικὸς καὶ χριστιανικός!** Τὸ κέντρο μας δὲ θὰ εἶνε οὔτε ὁ Μάρξ οὔτε ὁ Λένιν οὔτε ἄλλο εἰδῶλο, ἀνθρώπινα συστήματα καὶ ἰδεολογίες, ἀλλὰ τὸ κέντρο τῆς Ἑλλάδος θὰ εἶνε ὁ Ἰησοῦς Χριστός· ὄν, παῖδες Ἑλλήνων, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

† **ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος**